

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 07/07/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 180

Bài học hôm trước, Hòa Thượng nhắc chúng ta phải đem ý niệm của mình tập trung vào Kinh điển, tức là bảo chúng ta phải tập trung vào lời giáo huấn của Phật. Ở thời kỳ Mạt pháp, chúng ta không được tiếp xúc nghe lời giảng dạy của Phật Bồ Tát thì thông qua Kinh điển và thông qua sự tu hành điển giáo của các bậc chân tu, chúng ta tiếp nhận lời giáo huấn của các Ngài. Chúng ta may mắn gặp được Hòa Thượng Tịnh Không, một bậc chân tu đã làm ra tấm gương cho chúng ta.

Chúng ta chỉ cần cả đời này nghe theo giáo huấn và làm theo cách làm của Ngài thì chính chúng ta sẽ có thành tựu tốt đẹp và chúng sanh cũng được hưởng nhờ. Chỉ cần một ý niệm của chúng ta là biết bao chúng sanh được lợi. Cho nên Hòa Thượng căn dặn chúng ta phải đem ý niệm của mình trụ trong Kinh điển, thường nhớ đến sự phát tâm, sự cần học, sự hoằng nguyện phổ độ chúng sanh của Phật A Di Đà.

Chúng ta đã thấy Pháp Tạng Tỳ Kheo hướng đến Thế Tụ Tại Vương Như Lai cầu học Phật và Tỳ Kheo đã hướng đến trước Như Lai phát nguyện sẽ thiết lập ra cảnh giới Tây Phương Cực Lạc để làm thánh địa, làm chốn tu hành cho tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới. Khi Tỳ Kheo Pháp Tạng đã phát nguyện trước Phật Thế Tụ Tại Vương thì Ngài trải qua vô lượng kiếp tinh tấn tu hành mới có thể thành tựu được Thế Giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng đã vãng sanh và 70 năm hoằng pháp của Ngài đã viên mãn. Chúng ta có thể nói rằng thường trụ tâm trong lời giáo huấn của Phật cũng có nghĩa là chúng ta tập trung vào giáo huấn của Hòa Thượng Tịnh Không. Ngày ngày chúng nhớ nghĩ đến việc Hòa Thượng làm, lời Hòa Thượng dạy thì cũng không đủ sức mà làm theo hết, tuy vậy, chúng sanh được hưởng lợi rất lớn từ nơi phát tâm của chúng ta.

Mấy ngày nay chúng ta tổ chức lễ hội tri ân ở Thừa Thiên Huế và Quảng Trị. Mọi người đến dự đều cảm thấy lợi lạc nhưng họ đã không ngồi hết giờ vì đã chót có cuộc hẹn giao tế, tiệc tùng với người khác. Qua đây mới thấy rằng sanh tử bị lao, khổ nhọc nhưng chúng sanh không sợ. Sanh tử chưa đến nên họ lo tranh giành, lo cơm áo gạo tiền, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Họ cũng nhận xét rằng học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền tốt lắm nhưng bây giờ chưa rảnh.

Chúng ta xét xem đây có phải tâm cảnh của mình không? Chúng ta biết là tốt nhưng chúng ta không làm, ngày ngày chúng ta vẫn tùy thuận chạy theo tập khí phiền

não của chính mình. Có những người tu hành ban đầu rất tốt nhưng dần dần kết quả ngày một xấu. Tại sao lại có kết quả ngược như vậy? Đáng ra là phải có kết quả tốt mới đúng. Điều này khiến người xung quanh trở nên nghi ngờ.

Vấn đề chính là ở chỗ những người tu hành này chỉ tinh tướng chứ không tinh tấn, chỉ làm giả mà không làm thật, vẫn mưu cầu danh lợi, chìm trong ngũ dục. Ngày ngày họ chỉ nghe giảng là phải bỏ đi 16 tên giặc tập khí “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*” mà không làm, họ vẫn chìm đắm trong 16 tên giặc này. Cho nên Hòa Thượng nhấn mạnh chúng ta phải đem ý niệm của mình tập trung vào lời giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền để không bị sai sử bởi tập khí phiền não của chính mình, bị lôi kéo bởi sự cám dỗ bên ngoài.

Sự cám dỗ bên ngoài ngày nay càng lúc càng nghiêm trọng. Nếu không biết tự giữ mình, không biết tự phòng bị cho chính mình thì chúng ta sẽ bị cám dỗ. Tại sao hàng “*Bồ Tát có thể ngày ngày thường niệm thiện pháp, quán sát thiện pháp, tư duy thiện pháp?*” Là vì các Ngài thường an trú tâm mình trong giáo huấn của Phật, khởi tâm động niệm của các ngài là nghĩ đến lời Phật dạy, việc Phật làm và nghĩ đến việc mà Phật đã dụng tâm đối với tất cả chúng sanh. Đây cũng là lý do vì sao các Ngài chỉ tăng tiến mà không thối lui.

Còn chúng ta thối lui là vì chúng ta đã rời xa giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền từ rất lâu rồi. Từ lâu chúng ta chìm đắm trong “*ảo danh ảo vọng*” mà không hề hay biết. Kết quả tu hành ngược lại với giáo huấn là điều không bao giờ có bởi vì mọi sự không hề ngẫu nhiên, đều có nguyên nhân cả. Đó là do chúng ta không làm theo giáo huấn Phật nên kết quả ngược lại. Chúng ta không nghe theo giáo huấn của Phật mà chỉ nghe theo giáo huấn của tập khí phiền não.

Mang ý niệm của mình an trú nơi giáo huấn của Phật là một cách tu đơn giản. Hòa Thượng còn nói rõ hơn nữa là hãy xem sự phát tâm, sự cần học và trí nguyện độ sanh của Phật A Di Đà để chúng ta làm cơ sở cho sự phát tâm của cá nhân mình. Hòa Thượng nói chúng ta hãy đem tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật thực hành ở trong tâm nguyện của mình, ứng dụng nguyên lý nguyên tắc này ngay trong đời nhân xử thế, đời người tiếp vật thì chắc chắn kết quả sẽ rất tốt.

Có nhiều đoàn thể tu hành ban đầu chiếu sáng tỏ rõ như ngọn đèn rồi dần dần lịm tắt như đèn hết dầu, trở nên tối thui lúc nào không hay. Cũng may là xung quanh vẫn còn có những ngọn đèn khác nên một ngọn đèn lịm tắt không làm mọi người để ý. Đến khi nào tất cả các ngọn đèn đều tắt thì đó là lúc chúng sanh không còn con đường để đi. Ngọn đèn được ví như sự tu hành, đức hạnh của người tu, đèn lịm tắt dần thì cũng giống như đức hạnh đã bị “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*Tài sắc danh thực thùy*” dần dần nhân chìm.

Hòa Thượng từng nói ban đầu chúng ta không ham danh ham lợi, 5 triệu chúng ta không động tâm nhưng 10 lần như vậy, 50 lần như vậy, 5000 lần như vậy chúng ta có động tâm không? Nếu đến một lúc danh lợi, phước báu, sự an hưởng của chúng ta có thể lớn bằng cung trời Đế Thích thậm chí Vua trời Đế Thích sẵn sàng nhường phần cho chúng ta, thì lúc đó chúng ta có bị đắm chấp vào danh lợi đó không? Cho nên tu hành càng cao thì thử thách càng lớn.

Thử thách là một sự khảo nghiệm, khảo thí, mỗi lần chúng ta vượt qua được một thử thách thì chúng ta lên được một mức, trong tu hành gọi là nâng cao được một cảnh giới. Tuy nhiên, chúng ta phải nhớ rằng chúng ta sẽ luôn luôn bị thử thách. Cho nên Hòa Thượng nhấn mạnh rằng thế gian này không phải là chốn dễ đùa nên đừng có nhờn nhờn.

Mình thích tiền tài thì họ sẽ mang tiền tài đến, thích danh thì họ mang danh đến, thích sắc thì họ mang sắc đến. Hòa Thượng xây dựng một trung tâm giáo dục Đệ Tử Quy thôi mà chỉ cần một người đến là đã có đủ tiền để xây dựng. Hòa Thượng cũng từng nhấn mạnh “*Tài sắc danh thực thù*”, chúng ta thích thứ nào thì họ sẽ mang thứ đó đến, cho nên trong sự tu hành của chính mình phải luôn luôn cẩn trọng.

Việc an trú tâm mình trong Kinh điển, trong lời giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, không để tâm chúng ta ra ngoài vòng an toàn đó là vô cùng quan trọng. Chỉ cần bước ra ngoài vòng an toàn là có thể bị cám dỗ đưa đi mất. Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta đem chuẩn tắc (chuẩn mực và nguyên tắc) này ứng dụng trong đời sống thường ngày tức là ngay trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta đều phải được đi qua lưới lọc của giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Nếu chúng ta bỏ qua lưới lọc mà nghe theo sự sai sử của tập khí phiền não thì dần dần chúng ta rời xa đạo mà không hề biết. Chúng ta đừng để đến lúc sai phạm đã xảy ra, chúng ta mới khóc thét lên thì đã quá muộn, chẳng ai có thể cứu được.

Nghe tới chỗ này, chúng ta thì hãy tự quán chiếu mà nhắc mình rằng ngày ngày, chúng ta sẽ tuân theo chuẩn tắc của Phật Bồ Tát Thánh Hiền dạy và nhất định không làm theo những gì không nằm trong chuẩn tắc của các Ngài. Người tu hành ban đầu rất tốt, họ sắp bước vào ngưỡng cửa thành tựu thì bị “*tha hóa*” bởi “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Khi tôi còn nhỏ, từng nghe có người ca thán rằng cả đời của họ không hề có quyền lực sanh sát trong tay, ngay cả đến một triệu đồng. Vậy ngày nay, chúng ta có quyền lực trong tay, chúng ta sẽ làm gì với những con số đó một cách hợp tình hợp lý. Nếu không khéo chúng ta sẽ đem những thứ đó cung phụng cho tập khí phiền não của mình nên chúng ta dần dần sẽ bị “*tha hóa*”. Thế gian từng có câu: “*Thứ gì thế gian không mua được bằng tiền thì sẽ mua được bằng nhiều nhiều tiền*”, vậy thì tiền ít mua không được nhưng tiền nhiều sẽ mua được, danh vọng nhỏ không làm ta động tâm nhưng danh vọng lớn có làm ta động tâm không?

Tu hành chính là làm sao tìm cách để cho chính mình “*miễn nhiễm*” được “*Tài Sắc Danh Thực Thùy*” chứ không phải là để cho mình rơi vào trạng thái “*nhỏ thì không sao mà lớn thì động tâm*”. Như thế là sai, là bị tha hóa rồi. Chính chỗ này khiến bao nhiêu người tu hành bắt đầu vào ngưỡng cửa nhập Phật cảnh giới thì bị kéo lại. Cho nên chúng ta tu hành phải nên nhớ một điều là phải “*miễn nhiễm*” đối với “*Tài Sắc Danh Thực Thùy*” “*Danh vọng Lợi dưỡng*”, “*Tự tư tự lợi*”, “*Tham Sân Si Mạn*” chứ không phải là “*hạn chế*” hay “*tập miễn nhiễm*” hay “*còn thương lượng*” với chúng.

Có nhiều người kêu rằng làm được như vậy là khó lắm. Chỉ vì không làm được nên chúng ta là chúng sanh, còn làm được thì chúng ta đã thành Phật, Bồ Tát. Thực ra tất cả chỉ là thói quen mà thôi, đã quen chìm trong “*danh vọng lợi dưỡng*” rồi thì bây giờ muốn loại trừ nó thì chúng ta cần có một khoảng thời gian nhất định bằng thời gian chúng ta bị nhiễm cộng thêm thời gian loại trừ tập khí, cộng thêm thời gian tu dưỡng. Cho nên chúng ta mới tu vài ba năm mà nghĩ rằng mình tu hành tinh tấn lắm là sai lầm.

Trước đây, có một chị 54 tuổi, tu được 3-4 năm mà kêu ca rằng tu mãi không thấy thay đổi. Chúng ta phải suy xét cho kỹ rằng chị ấy đã có hơn 50 năm ô nhiễm, tạo nghiệp, phóng túng theo dục vọng phiền não của chính mình mà mới tu 3-4 năm lại muốn vọng tưởng phiền não không dấy khởi thì đã rơi vào trạng thái “*tham*”. Thậm chí trong 4 năm tu đó, chị ấy có miệt mài, quyết liệt hay không? Một ngày niệm Phật 1-2 giờ và khi niệm có chân thật là chánh niệm không hay vẫn cứ khởi phiền não vọng tưởng? Bốn năm mà mỗi ngày 1-2 giờ niệm Phật thì 22-23 giờ còn lại vẫn là nghe theo tập khí của mình, thích ăn thì ăn, thích ngủ thì ngủ, thích tạo ác thì vẫn tạo ác, như vậy thì không thể thay đổi.

Nếu như trong 4 năm, chị ấy làm được như Ngài Oánh Kha, đó là sau khi biết tội lỗi của mình sẽ đi vào Địa Ngục nên sợ quá mà cố gắng niệm Phật buông bỏ tất cả. Thế là Ngài Oánh Kha trong ba ngày ba đêm niệm Phật đã thành tựu. Như vậy cho thấy tu hành đâu phải quá khó đâu! Dù chúng ta cả đời tạo nghiệp, chìm trong tập khí phiền não thì chỉ cần chúng ta quay lại, thật làm ở mức độ nào đó thì chỉ ba ngày ba đêm là thành tựu như Ngài Oánh Kha, hoặc 3 năm là thành tựu như Hòa Thượng chỉ dạy. Có người phải làm trong 6 năm thì thành tựu. Mình kém cõi hơn thì 20 năm, 30 năm. Hòa Thượng nói: “*Thành tựu hay không là ở chỗ bạn có muốn làm, có thật làm hay không, chứ không phải không có thành tựu*”.

Người tu hành khi có chút công, chút đức thì thường bị “*danh vọng lợi dưỡng*” tìm đến, cho nên, nếu không cẩn trọng thì tâm tu hành của mình sẽ bị “*tha hóa*”, biến đổi dần dần. Tâm tu hành, tâm vượt thoát sinh tử ngày một ít đi còn tâm “*danh lợi, tài sắc*” ngày một nhiều hơn. Việc này rất dễ thấy trong cuộc sống chúng ta! Cho nên Hòa Thượng nói ngày ngày mang hết ý niệm để vào trong Kinh điển, trong giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền.

Chúng ta nghe thấy các pháp tu của Bồ Tát mà chúng ta chưa chịu học tập và làm theo. Một pháp của Bồ Tát là: “*Thường tư duy thiện pháp, thường quán sát thiện pháp, không để một niệm bất thiện xen vào*”. Hòa Thượng chỉ dạy là thiện pháp tốt nhất chính là “*A Di Đà Phật*”, là đem những khởi tâm động niệm của mình chuyển thành “*A Di Đà Phật*”. Nghe thì dễ mà làm thì khó vì vọng tưởng của chúng ta quá dày. Không rèn luyện mà vọng tưởng vẫn khởi, còn câu “*A Di Đà Phật*” quá mỏng nên cố cách nào chúng ta cũng vẫn quên.

Ngày ngày chúng ta học tập chính là ngày ngày chúng ta an trú tâm mình ở nơi giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Dần dần chúng ta sẽ nhận ra được tập khí phiền não của mình. Chúng ta nên nhớ rằng ngày nào chúng ta còn chưa thành Thánh, vẫn là phàm phu thì ngày đó, chúng ta nghe giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, chúng ta vẫn cảm thấy mình có lỗi. Kinh Địa Tạng nói chúng sanh cõi Diêm Phì Đề khởi tâm động niệm đều là tội.

Cho nên Hòa Thượng khuyên chúng ta mang khởi tâm động niệm của mình an trú trong lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, nhờ đó lỗi lầm của mình ngày một mỏng đi, đến một ngày nào đó trong bất tri, bất giác, lỗi lầm của chúng ta sẽ không còn. Chúng ta sẽ không còn là một phàm phu nữa. Có như vậy, tâm lượng chúng ta mới rộng lớn, mới lợi ích được cho chúng sanh ở tận hư không khắp pháp giới.

Ý niệm của chúng ta chỉ cần khởi lên là sẽ có cảm ứng. Sáng hôm qua tôi nói rằng nếu ai không đi nghĩa trang Trường Sơn thì hướng tâm chúc nguyện tới nghĩa trang. Ý niệm này liền có cảm ứng. Có hai người đến và nói rằng tụi con đang đi công tác ở nghĩa trang Trường Sơn, do đó, chúng tôi mau mau lập bài vị mời chiến sỹ đó đến tu tập. Những dấu hiệu này, Hòa Thượng từng dạy thấy lạ mà không lạ, không nên nhắc đến nhiều. Chúng ta nếu cứ chìm trong cảm ứng đó thì chúng ta đã sai rồi. Phật dạy “*chỉ thành thì cảm thông*”. Vậy khi chúng ta khởi ý niệm thiện lành thì từ trường thiện lành đó sẽ tốt cho biết bao người và biết bao chúng sanh ở các tầng không gian khác.

Cho nên một ý niệm bất thiện, “*tự tự tự lợi*”, lợi mình hại người, chìm trong “*danh vọng lợi dưỡng*” sẽ cảm ứng đáng sợ đến đâu, chắc chắn các chúng sanh ở các tầng không gian khác không được lợi ích, chúng sanh hiện tại thì gặp bất lợi. Ngày ngày chúng ta chìm trong những ý niệm bất thiện nhưng lại không nhận ra, còn ý niệm thiện lành để lợi ích cho chúng sanh khắp pháp giới thì ít quá. Tuy nhiên, một khi ý niệm thiện lành được khởi lên thì vẫn có cảm ứng, điềm báo cho chúng ta.

Cho nên Hòa Thượng mới nói phải mang ý niệm của mình an trú trong Kinh điển. Hoặc nếu có khởi tâm thì khởi tâm theo lời giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Muốn vậy, ngày ngày chúng ta phải được bồ túc, không để gián đoạn. Nếu gián đoạn thì chúng ta đã rời xa giáo huấn của Phật, Bồ Tát, bị sai sử bởi tập khí phiền não của chính mình rồi.

Những năm gần đây, tôi quay về cố gắng học tập, rồi mọi người mong muốn đồng hành cùng tôi, cho nên tôi mở zoom. Nếu sau này không thể mở zoom được thì một mình tôi vẫn tiếp tục học tập. Người xưa có câu: “*Sống đến già, học đến già, học không hết!*”

Tu hành mà không học là “*tu mù luyện quán*”, tức là sai mà còn không biết mình sai, lỗi sai ngày càng nghiêm trọng, đến lúc không cứu vãn được nữa. Bản thân mình sai thì chỉ riêng mình đọa lạc nhưng mình dẫn dắt và làm cho bao nhiêu người đọa lạc mới là điều đáng nói, đáng sợ. Hòa Thượng nói: “*Vì sao mọi người quá nhiều oan gia trái chủ vậy? Vì bạn làm người ta đọa lạc, làm người ta phạm sai lầm nên người ta đọa lạc. Mỗi tư thù này có thể nuốt trôi được sao?*” Một ông Thầy tu hành mà vào địa ngục lại dẫn theo một đám học trò cũng vào địa ngục thì đám học trò đó sẽ như thế nào với ông Thầy? Oan nghiệt này không sao trả cho hết!

Hòa Thượng Tuyên Hóa từng kể câu chuyện trong Pháp Hoa Đề Cương rằng có một ông Thầy dạy học trò tu hành, Thầy ra đi trước, sau một thời gian Trò cũng ra đi. Khi ra đi, gặp được Sư Phụ, trò liền rất vui mừng, từ xa đã gọi sư phụ. Sư Phụ hỏi: “*Nhà người đi đâu đây?*” Học trò nói: “*Con đi đến chỗ Sư Phụ đến, nên chắc là đúng rồi.*” Sư phụ nói: “*Nhà người biết đây là đâu không? Đây là Địa ngục đây.*” Học trò nói: “*Sao Thầy dạy con vào Địa Ngục?*”

Hòa Thượng nói chỉ một lưới là bắt gọn cả bầy tức là tu hành mà không đúng pháp thì đi vào địa ngục hết. Quan trọng là Thầy vào địa ngục thì học trò cũng vào địa ngục. Cho nên Hòa Thượng nói mơ mơ hồ hồ dạy cho một đám người mơ mơ hồ hồ thì nhất định về cảnh giới mơ mơ hồ hồ. Ngược lại, minh minh bạch bạch sẽ dạy những người minh minh bạch bạch về cảnh giới minh minh bạch bạch.

Cho nên Hòa Thượng dạy chúng ta an trú tất cả ý niệm của mình trong chánh niệm tức là khởi tâm động niệm của mình giống với khởi tâm động niệm của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Ngày ngày chúng ta học tập và rèn luyện mới có thể làm được việc này. Người xưa 3 ngày còn ngày nay 1 ngày hoặc một buổi chúng ta rời xa giáo huấn là khuôn mặt chúng ta đã khó coi. Nếu buổi sáng chúng ta rời xa giáo huấn thì “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, tham sân si mạn*” sẽ đến nên buổi tối khuôn mặt của chúng ta trở nên khó ưa./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!